

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Fru Aase Olesen vil forståeligt nok gerne kunne fjerne den mand, der slår børnene, selv om der altså ikke er tale om noget, der medfører frihedsstraf. Men hvis nu hans kone vil beholde ham, så er det nok svært at gøre det, for det strider på en eller anden måde mod ægteskabsloven. Så jeg er altså ikke sikker på, at vi kan komme den vej frem.

Fru Aase Olesen ville også gerne undgå – sådan forstod jeg det – at domme indeholdt en henvisning til revselsesretten. Det vil jeg også gerne undgå. Det, vi vel i og for sig kunne ønske i den forbindelse, er, at man ikke betragter det at slå børnene som en ret. Vi, der er modstandere af legemlig afstraffelse, bryder os ikke om, at det står som en ret, men accepterer, at der er nogle, der gør det, og så længe det ikke har skadevirkninger på børnene, skal der ikke ske dem noget. Sådan er det, jeg forstår fru Aase Olesen, og det kan vi jo så tale nærmere om.

Det, jeg har advaret imod, hvis man har et forbud, kan jeg måske lettest illustrere med et eksempel. Det er den ikke helt ukendte situation, hvor en mor går med sit barn på et fortov. Barnet er ved at løbe ud foran en bil, og moderen når at redde barnet i sidste øjeblik, men bliver så forskrækket, at hun giver barnet en lussing. Det er jo ikke noget ukendt, og barnet huler op – ikke så meget på grund af lussingen, men fordi barnet selv er blevet forskrækket. Det, jeg gerne vil undgå i en sådan situation, er, at velmenende mennesker, der overværer det, går hen på politistationen og anmelder det, så denne moder skal køres igennem systemet. Hun vil antagelig ikke blive dømt, men skal jo hen og afgive forklaring, og jeg kan ikke se andet, end at hvis man har et sådant forbud, så er man nødsaget til at gå videre med sagen på grundlag af en anmeldelse.

Det er noget sådant, jeg er ængstelig for, og derfor håber jeg, at vi i fællesskab vil tænke os om, inden vi lovgiver i dette spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Jeg har så stor tillid til fru Aase Olesen, at jeg er sikker på, at hun gerne vil korrigeres, hvis hun har udtrykt sig fordomsfuldt og for-

kert. Da hun sagde, at det oftest er fædrene, der øver vold, må jeg oplyse, at alle undersøgelser viser, at det oftest er mødrene. Det er ikke spor mærkeligt. Det er, fordi det er mødrene, der tilbringer mest tid sammen med de små børn. Når det kommer til de egentlige mishandlingssager, de grove mishandlingssager, så er det hyppigere fædrene, og når det kommer til dem, der er domfældt, så er det næsten udelukkende mænd, men det viser sig at skyldes noget andet, idet der er så at sige ingen, der bliver domfældt, uden at det er et forhold, der allerede er opløst, så det giver altså en skævhed.

Så til hr. Knud Lind, som bebrejdede os, jeg ved ikke hvad for nogle bemærkninger, vi ellers, synes jeg, med rimelighed er blevet rost for ved denne lejlighed. Han sagde, at vi påstår det ene og det andet. Nej, vi påstår ikke det ene og det andet. Det, hr. Knud Lind fejlagtigt citerede, hedder i vores bemærkninger: »Hvis forholdene er tilsvarende herhjemme« – altså som i USA og England, hvor de har bedre undersøgelser – »skulle der hvert år være« osv. Nærmere kan man ikke komme det, når disse undersøgelser ikke findes i Danmark, men som jeg sagde, så har det tidligere vist sig med hustruvolden, at USA og England var længere fremme med undersøgelserne. Da man endelig begyndte herhjemme at undersøge det og gav de samme betingelser, kom man også til nogenlunde de samme resultater.

Jeg vil også godt sige til hr. Knud Lind, at jeg synes, det er urimeligt at bebrejde os, at vi ikke har resultater med fra det seminar, der var på kriminalistisk institut. Jeg har flere gange sagt, at det er 2 uger siden. Hr. Knud Lind kan læse foroven på dette forslag, at det er fremsat den 12. oktober, og det indleveredes, så vidt jeg husker, den 3. oktober. Vi har materiale med i dette forslag, der er så nyt som fra 8. august i Ugeskrift for Læger og 12.–14. august voldskonferencen på LO-skolen. Vi kan dårligt være mere aktuelle, og at man bebrejder os, at vi ikke har resultater med fra et seminar, som foregik 14 dage efter, at forslaget var fremsat, synes jeg viser lidt om hr. Knud Linds idiosynkrasi over for, hvad VS kommer med.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):